

деж не е минало през ужасите на войната. То изпитва на плещите си цялата тежест на стопанската криза, безработицата и разложението на бържуазната демокрация. Не виждайки перспективите на бъдещето големи младежки слоеве се оказаха особено възприемчиви за фашистката демагогия, която им рисува примамливо бъдеще при победа на фашизма.

В такъв ред на мисли не можем да отменим също така и редица *грешки на Комунистическите партии*, грешки, които спъваха борбата ни против фашизма.

В нашите редове имаше място недопустимо подценяване на опасността от фашизма, което и до днес не е още на всякъде ликвидирано. Възгледите като тези, които съществуваха преди в нашите партии, че „Германия не е Италия“ в смисъл, че фашизма може да победи в Италия, но неговата победа в Германия е изключена, защото тя е високо развита индустриална страна, високо културна, която има 40-годишните традиции на работническо движение, и в която фашизма е невъзможен, или възгледи от рода на този, съществуват сега, че в страната на класическата бържуазна демокрация няма почва за фашизма.“ Такива теории можаха и могат да притъпяват бдителността по отношение на фашистката опасност и да затруднят мобилизирането на пролетарията в борбата против фашизма.